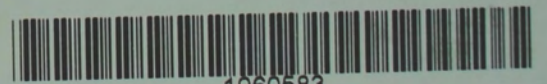

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA
ARHIVELOR SECURITĂȚII

DOSAR

PRIVIND PE

VASILE LUCA

1960583

P 000148, Vol. A 6

Cota SRI 40005

Cota CNSAS P 148

anexa 6

Vol 5
28 file

YASILE LUCA

Nr _____

ANEXA

PACHETUL N^o ~~6~~ 7

Materiala privind pe $\sqrt{16}$ Luca

40005

CNISAS ANEXELE

6-9.

~~5~~ 4 volume.

CNISAS

ANEXA: 6.

N O T A

=====

cu privire la unele cauze penale în care s-au pronunțat sentințe de condamnare și care ar trebui reexaminare.

1.- Cauza privitoare pe LUCA VASILE și alte trei persoane, condamnate prin sentința nr.180/1954 a Colegiului militar al Tribunalului Suprem. LUCA VASILE a fost condamnat la moarte (pedeapsă comutată în muncă silnică pe viață), iar ceilalți la muncă silnică pe diferite termene pentru subminarea economiei naționale, în plus LUCA VASILE și la muncă silnică pe viață pentru activitate intensă contra clasei muncitoare.

În sarcina sus-numiților s-a reținut faptul că în perioada 1949-1952, având funcții de răspundere în aparatul de stat și cooperatie, au desfășurat o activitate de sabotare în sectorul economico-financiar,cauzând mari pagube statului nostru. De asemenea, că au sabotat măsurile privind înfăptuirea reformei bănești din ianuarie 1952.

În sarcina lui LUCA VASILE s-a mai reținut și faptul că în perioada 1924-1940, pe când partidul era în ilegalitate,s-a pus în slujba siguranței burghezo-moșierești căreia i-a furnizat o serie de informații despre activitatea partidului și ca urmare au fost arestați unii activiști și s-au întreprins și alte măsuri împotriva partidului de către organele de represiune burghezo-moșierești.

Întreaga anchetă în acest caz s-a desfășurat pe baza indicațiilor lui Gheorghiu-Dej,sub conducerea directă a ministrului afacerilor interne, Alexandru Drăghici.

Reexaminarea cauzei se impune deoarece faptele au fost reținute în sarcina inculpaților, în lumina acestor indicații,în principal pe baza recunoașterilor acestora, care cuprind exagerări evidente. De asemenea, și în relatările unor martori audiați în

cauză se constată aspecte ireale, iar o parte din martorii care au relatat despre activitatea intensă contra clasei muncitoare reținută în sarcina lui VASILE LUCA, sînt foști polițiști, a căror sinceritate este îndoelnică. Pe de altă parte, nici documentele pe care se batează sentința de condamnare nu confirmă faptele așa cum au fost reținute de tribunal în sarcina inculpaților.

- LUCA VASILE a încetat din viață în anul 1963, în timpul executării pedepsei.

2.- Cauza penală privind lucrările de la Canalul Dunărea-Marea Neagră.

Au fost condamnați ROZEI AUREL, VASILESCU NICOLAE, NICHITA DUMITRU, CERNATESCU PETRE, GEORGESCU GHEORGHE TOPAZLAU la moarte, primii trei fiind și executați, iar alți cinci inculpați la diferite pedepse privative de libertate, prin sentința nr.1 din 1 septembrie 1952 a Tribunalului militar teritorial București, pentru sabotarea propășirii economiei naționale.

În 1952, în condițiile în care lucrările canalului Dunărea-Marea Neagră mergeau foarte prost, din indicația lui Gheorghiu-Dej, Iosif Chișinevschi și Alexandru Drăghici împreună cu consilierii sovietici au alcătuit și instruit un corp special de anchetă cărui i-au transmis sarcina ca în termen de 3 săptămîni (pînă la 23 august 1952) să termine cercetările și să organizeze un proces exemplar la Canal.

S-a reținut faptul că inculpații, îndeplinind diferite funcții pe șantierul canalului Dunărea - Marea Neagră, au sabotat construcția lucrărilor prin neorganizarea lucrului, neîndeplinirea planului, neluarea măsurilor pentru depozitarea mașinilor și instalațiilor, nefolosirea utilajelor, efectuarea unor reparații de slabă calitate, neluarea măsurilor necesare de pază, lipsă de control etc.

Faptele reținute se bazează pe recunoașterile inculpaților obținute prin constrîngeri fizice și morale, neconstituind probe de vinovăție din care să rezulte că au sabotat cu intenție lucrările de pe șantier. Dealtfel, deși în cauză este vorba de numeroase învinuiri deosebit de grave, ancheta și judecata au fost dirijate și s-au făcut în mare grabă, hotărîrile pronunțate fiind stabilite în afara completului de judecată.

- CERNATESCU PETRE, născut la 21 ianuarie 1909 în București

inginer la Trustul de utilaj greu din Ministerul Industrii
Chimice, domiciliat în București, Soseaua Giurgiului nr. 117,
Bloc 4, scara 3, etajul 3, apartament 77 ;

- GEORGESCU GHEORGHE TOPAZLAU, născut la 8 septembrie
1905, inginer, în prezent domiciliat în București, strada Arme-
nească nr.15, etajul 3.

3.-Cauza privitoare pe KURKO GYARFAS, fost deputat, preșe-
dintele Uniunii Populare Maghiare și LAKATOS ISTVAN, tipograf,
fost membru al P.S.D., condamnați prin sentința nr.1165/1951 a
Tribunalului militar București la câte 25 ani muncă silnică pen-
tru trădare și complot împreună cu alți șase inculpați, condam-
nați la pedepse între 5 ani și muncă silnică pe viață.

Instanța a reținut că după procesul organizației subversi-
ve condusă de RAYK în Ungaria, a rezultat că și în țara noastră
urma să se acționeze pentru răsturnarea regimului cu ajutorul
lui TITO și RAYK, pentru a menține prin mijloace ilegale dicta-
tul de la Viena și că în această acțiune trebuiau să se sprijii-
ne pe biserica romano-catolică și chiar pe organizația Uniunea
Populară Maghiară.

În sarcina lui KURKO G. s-a reținut faptul că a dus în ca-
drul Uniunii Populare Maghiare, al cărui președinte era, o poli-
tică naționalist-șovină și că a făcut parte din complotul condus
de MARTON ARON. De asemenea, că a acționat pe baza directivelor
primite de la partidul micilor agrarieni din Ungaria, care l-au
și susținut materialmente.

Reexaminarea dosarului se impune pentru următoarele motive:

La anchetă, KURKO G. a declarat că a desfășurat activitate
dușmănoasă în cadrul Uniunii Populare Maghiare, fără să se refere
însă în mod concret la fapte care ar fi putut constitui infrac-
țiunile de complot și trădare de patrie. Declarațiile au fost
retractate în fața instanței, la dosar existând numai arătările
coinculpatului KORPARICH EDE care au fost însă infirmate de co-
inculpați. Din actele dosarului rezultă că KURKO G. nu a sprijii-
nit activitatea reținută în sarcina celorlalți inculpați.

În cauză nu au fost audiați martori, iar LAKATOS ISTVAN a
arătat în instanță că la cercetări a fost forțat să dea declara-
ții pe care nu și le mai menține. De asemenea, din dosar reese
că în timpul anchetei KURKO G. a avut o atitudine "ciudată" mo-

tiv pentru care a fost internat o perioadă îndelungată la Spi-
talul central, iar în referatele medicale se arată că acesta
suferea de maladii psihice (lipsă de logică și fixitate în idei,
schizoperanoid etc.).

Se mai menționează că în urma aditerii cererii de revi-
zuire, coinculpatul TELEKY ADAM, condamnat în aceeași cauză,
a fost achitat în anul 1956.

- KURKO GYARFAS este născut la 2 decembrie 1909, de pro-
fesie mecanic, în prezent lăcătuș la fabrica de stofe Brașov,
cu domiciliul în Brașov, strada Avram Iancu nr.15;

- LAKATOS ISTVAN este născut la 14 septembrie 1904 în
comuna Sauler, județul Cluj, tipograf, domiciliat în Cluj, stra-
da Mașiniștilor nr.62.

4.- Cauza privitoare pe MARCU PETRE PANDREA - fost cum-
nat al lui LUCRETIU PATRASCANU - condamnat la 15 ani muncă
silnică pentru uneltire contra ordinii sociale, prin sentința
nr.126 din 15 iunie 1959 a Tribunalului militar de regiune mi-
litară București; prin decretul nr. 176/1964 a fost grațiat de
restul pedepsei ce mai avea de executat.

În sarcina sus-numitului s-a reținut că între anii 1948-
1952, când era deținut administrativ, cât și după eliberarea
din închisoare, în discuțiile purtate cu diferite persoane, în
special cu legionari, a afirmat că în țara noastră comuniștii
au ajuns servitorii Moscovei, că se pretează la săvârșirea
celor mai odioase crime pentru a-și ajunge țelurile, a calom-
niat realizările regimului nostru și a sfătuit pe conducătorii
fostelor partide burgheze să se coalizeze împotriva regimului
din țara noastră.

De asemenea, s-a mai reținut că a redactat unele scrieri
cu conținut dușmănos regimului.

Inculpatul nu a recunoscut că ar fi purtat discuții dus-
mănoase, iar din probele administrate de instanță nu rezultă
dovezi de vinovăție.

În legătură cu scrierile cu conținut dușmănos rezultă că
în acestea se referă la unele nemulțumiri personale referitoa-
re la deținerea sa administrativă, cât și cu privire la ares-
tarea și condamnarea lui LUCRETIU PATRASCANU. De asemenea, ele
se referă și la alte personalități, dar nu la regimul politic
în ansamblu. Mai mult, scrierile respective nu au fost arăta-
te nimănui.

Față de cele arătate mai sus, cum și față de susținerile condamnatului, insuficient verificate, că nu i s-a respectat dreptul de apărare, că a desfășurat ca scriitor și avocat o activitate pozitivă și că în perioada 1931-1944 a fost apărător în mai multe procese intentate comunistilor, se apreciază că este necesară reexaminarea cauzei.

- MARCU PETRE PANDREA este născut la 26 iulie 1904, de profesie avocat, în prezent pensionar și membru la Uniunea Scriitorilor, cu domiciliul în București, strada Sandu Aldea nr.96.

5.- Cauza privitoare pe IONESCU BALACEANU GHEORGHE, condamnat prin sentința nr.61/1954 a Colegiului militar al Tribunalului Suprem la 13 ani muncă silnică pentru complicitate la infracțiunea de înaltă trădare.

În sarcina acestuia s-a reținut că a sprijinit unele persoane în acțiunea complotistă antistatală pe care au desfășurat-o în grupul LUCRETIU PATRASCANU, cu toate că inculpatul nu a recunoscut aceste fapte, iar alte dovezi de vinovăție nu există în cauză.

- IONESCU BALACEANU GHEORGHE este născut la 5 octombrie 1910, de profesie funcționar, în prezent contabil, domiciliat în București Calea Moșilor nr. 103 (lucrează în provincie).

6.- Cauza privitoare pe CONSTANTIN TITEL PETRESCU, avocat, fost președinte al P.S.D.I., ADRIAN DIMITRIU, avocat, fost secretar general al P.S.D.I. și ION FLUERAS, caretaș-rotar, fost senator, militant socialist și sindicalist, condamnați prin sentința nr.49/1952 a Tribunalului militar București, primii doi la muncă silnică pe viață iar al treilea la 15 ani temniță grea, împreună cu alți nouă inculpați pentru trădare, complot, uneltire contra ordinii sociale și alte infracțiuni.

Instanța a reținut că TITEL PETRESCU, ADRIAN DIMITRIU, ION FLUERAS și ceilalți inculpați s-au organizat împreună cu MANIU și BRATIANU, în colaborare cu diplomații americani și englezi din București precum și cu grupările cu caracter politic formate în străinătate prin IANCU ZISU și NICULESCU BUZESTI, pentru a răsturna prin violență regimul democrat popular și a-l înlocui cu un guvern reacționar pus în slujba cercurilor imperialiste, în care scop se constituie bande teroriste și să

întreprindă acte de sabotaj economic.

Pe lângă aceasta ADRIAN DIMITRIU a redactat, multiplicat și difuzat manifeste, instrucțiuni și circulări, prin care se instiga la neîncredere în regimul democratic și se trasa alăturarea socialiștilor la acțiunile partidelor istorice, iar FLUERAS ION l-a îndemnat pe ROMULUS DAN să dea mandat lui EFTIMIE GHERMAN pentru ca acesta să reprezinte P.S.D.I. în organizația complotistă din străinătate.

Reexaminarea dosarului se impune pentru următoarele motive:

Inculpații nu au recunoscut faptele, iar în instanță nu s-a audiat nici un martor, deși au fost propuși, învinuirea bazându-se în special pe declarațiile date la anchetă de martorii ALEXANDRU POP și NICOLAE MARGINEANU, ambii condamnați în anul 1948 în procesul Pop - Auschnit - Bujoiu și alții.

In ce-l privește pe FLUERAS ION, la baza condamnării au stat numai arătările coinculpatului ROMULUS DAN și probabil scrisorile trimise de EFTIMIE GHERMAN în străinătate. Aceste scrisori nu se mai află la dosar, în locul lor existând un proces verbal în care se menționează că au fost scoase din dispoziția fostului ministru adjunct Pintilie, fiind predate Direcției I-a din M.A.I.

ION FLUERAS a mai fost condamnat într-un alt dosar al Curții Marțiale a Corpului II Armată București - Secția IV-a - pentru uneltire contra ordinii sociale, la 3 luni închisoare, prin sentința definitivă nr. 12 din 18 septembrie 1945.

In acest dosar i s-a reținut că în 1945, fiind șeful dezi-denței social democrate, a pus la dispoziția organizației "Tinerimea Liberă" - condusă de Stefanovici Mircea - un sediu și bani pentru a-și desfășura activitatea. De asemenea, că a difuzat manifestele acestei organizații și că ar fi cunoscut existența organizației "T" condusă de Tețu Remus care avea drept scop să acrediteze ideea unui conflict între puterile aliate.

In instanță ION FLUERAS a recunoscut că a pus la dispoziția organizației "Tinerimea Liberă" un sediu și bani dar din sentință rezultă că aceasta era o organizație legală. In legătură cu celelalte fapte și-a retractat declarația de la anchetă, arătând că a semnat-o deoarece a fost maltratat și pentru că fiica sa era pe moarte.

Din analiza actelor de la dosar se desprinde că ION FLUERAS nu a comis nici un fapt penal. Dealtfel, însăși conducătorul

organizației "Tinerimea Liberă" - Stefanovici Mircea - în anul 1954 a fost achitat în urma unei cereri de revizuire prin sentința nr. 899/1954 a Tribunalului militar teritorial București.

- CONSTANTIN TITEL PETRESCU a încetat din viață.

- DIMITRIU ADRIAN este născut la 21 noiembrie 1905, funcționar, angajat la Cooperativa "Dactilografia", domiciliat în București Soseaua Crîngăș nr. 132.

- FLUERAS ION a încetat din viață.

7.- Cauza privitoare pe general maior rezerva IONESCU GRIGORE și alți zece condamnați. Prin sentința nr. 515/1953 a Tribunalului Suprem - Colegiul militar inculpații au fost condamnați la pedepse între 7 și 20 ani muncă silnică pentru sabotaj contrarevoluționar.

S-a reținut că primul, în calitate de șef al Comandamentului trupelor de geniu, iar ceilalți subalterni ai acestuia, în perioada anilor 1950-1952 au sabotat lucrările de apărare ce s-au efectuat pe litoralul Mării Negre, Oltenia și Banat.

Reexaminarea dosarului se impune pentru următoarele motive:

Nu s-au administrat toate probele necesare stabilirii adevărului, iar cele existente nu au fost complet și just apreciate.

Deși faptele reținute au fost recunoscute de unii condamnați, care chiar se autoacuză, aceste recunoașteri nu se coroborează cu alte probe care să formeze convingerea că exprimă realitatea, deoarece sînt contradictorii, în sensul că inițial se recunosc activități de sabotare, care ulterior sînt retractate cu motivări plauzibile ce nu au fost verificate.

În proiectarea și amplasarea obiectivelor de apărare (cazemat) au participat și alte direcții din M.F.A. precum și Direcția operației din M.St.M., iar locurile unde urmau să fie construite s-au stabilit nu de către inculpați ci de alte persoane.

Deși s-a reținut în sarcina celor 11 condamnați infracțiunea de sabotaj contrarevoluționar, din nici o piesă a dosarului nu rezultă că aceștia ar fi acționat în acest sens, deoarece fiecare din ei a îndeplinit la locul său de muncă ordinele eșaloanelor superioare.

În timpul controalelor și verificărilor efectuate s-au constatat deficiențe de construcție a unor obiective de apărare,

însă acestea nu sînt urmarea unei acțiuni de sabotaj, ci se datoresc în principal lipsei mijloacelor de transport, a utilajelor tehnice, insuficienței cadrelor tehnice de specialitate, precum și unor greșeli și lipsuri în aprovizionarea cu materiale (ciment, pietriș etc.) determinate de cauze obiective.

- IONESCU GHEORGHE este născut la 25 mai 1896, general maior în rezervă, pensionar, domiciliat în București str. Ion Urdăreanu nr.6.

8.- Cauza privitoare pe PLACINTEANU GH.GHEORGHE, fost medic, condamnat la 10 ani închisoare prin sentința nr.1140/1959 a Tribunalului militar București pentru uneltire contra ordinii sociale prin agitație și la 5 ani pentru complicitate la speculă prin sentința nr. 1296/1959 a Tribunalului popular al raionului Tudor Vladimirescu.

În prima sentință s-a reținut că a purtat discuții cu caracter dușmănos la adresa regimului nostru, a difuzat știrile propagate de posturile de radio imperialiste, a defăimat realizările U.R.S.S. și a purtat discuții despre acapararea de către Hrusciov a conducerii politice și economice a U.R.S.S.

În aceeași cauză a fost condamnat la 10 ani închisoare și PLACINTEANU ION, profesor universitar (unchiul sus-numitului), pentru fapte de aceeași natură.

Prin cea de a doua sentință s-a reținut că PLACINTEANU GHEORGHE a ajutat pe Dr. ROGOZ IOAN să comercializeze ciorapi de nylon primiți din Austria.

Reexaminarea ambelor cauze se impune pentru următoarele motive :

Judecarea lor s-a făcut în condiții neobisnuite, cu încălcarea dispozițiilor procedurale, în termene deosebit de scurte și nelegale de unde rezultă că exista dorința ca PLACINTEANU GHEORGHE să fie cât mai repede condamnat. Pe lângă aceasta faptele nu sînt dovedite.

Din unele date rezultă că aceste procese au fost înscenate pe motivul că PLACINTEANU GHEORGHE întreținea relații amoroase cu LICA GHEORGHIU și aceasta intenționa să se despartă de MARCEL POPESCU pentru a se căsători cu doctor PLACINTEANU.

- PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU IOAN au decedat în penitenciar, după mai puțin de 2 ani de detenție.

9.- Cauza privitoare pe colonel DULGHERU MISU, fost direc-

tor al Direcției cercetări din M.A.I., condamnat la 2 ani și 3 luni închisoare pentru neglijență față de securitatea statului prin sentința nr. 16/1955 a Tribunalului Suprem - Colegiul militar.

În sarcina sus-numitului s-a reținut că a procedat cu ușurință în conducerea anchetei privind cauza CHRISOGELOS ANDREI și grupul în frunte cu LUCRETIU PATRASCANU, cercetați pentru infracțiuni privind securitatea statului ; prin neobservarea instrucțiunilor existente a desconspirat unele informații și indicii culese în cursul cercetărilor întreprinse în cauza privitoare pe OPRISAN NICOLAE, anchetat pentru infracțiuni contra-revoluționare și a informat pe ANTONIU SAMUEL asupra motivelor îndepărtării sale din cadrele M.A.I., deși în interesul stabilirii vinovăției acestuia, nu trebuia să procedeze astfel.

La anchetă inculpatul nu a recunoscut faptele.

Instanța de judecată nesocotind garanțiile procesuale nu a administrat nici un fel de probe, mărginindu-se la interogarea sumară a inculpatului, care nu a recunoscut faptele precizând că în unele împrejurări a dat dovadă de neglijență însă nu a fost de rea credință.

Toate acestea impun reexaminarea cauzei.

- DULGHERU MISU este născut la 16 ianuarie 1909, șeful gospodăriei de canalizări "Fântînica" București, domiciliat în București str. Armenească nr.19.

Dactilografiat în 5 exemplare
Redactat de colectiv
Scris la mașină A.C.Paiu Stefania
Nr.196 din 18.05.1968

N O T A

cu privire la unele cauze penale în care s-au pronunțat sentințe de condamnare și care ar trebui reexaminare.

1.- Cauza privitoare pe LUCA VASILE și alte trei persoane, condamnate prin sentința nr.180/1954 a Colegiului militar al Tribunalului Suprem. LUCA VASILE a fost condamnat la moarte (pedeapsă comutată în muncă silnică pe viață), iar ceilalți la muncă silnică pe diferite termene pentru subminarea economiei naționale, în plus LUCA VASILE și la muncă silnică pe viață pentru activitate intensă contra clasei muncitoare.

În sarcina sus-numiților s-a reținut faptul că în perioada 1949-1952, având funcții de răspundere în aparatul de stat și cooperatie, au desfășurat o activitate de sabotare în sectorul economico-financiar, cauzând mari pagube statului nostru. De asemenea, că au sabotat măsurile privind înfăptuirea reformei bănești din ianuarie 1952.

În sarcina lui LUCA VASILE s-a mai reținut și faptul că în perioada 1924-1940, pe când partidul era în ilegalitate, s-a pus în slujba siguranței burghezo-moșierești căreia i-a furnizat o serie de informații despre activitatea partidului și ca urmare au fost arestați unii activiști și s-au întreprins și alte măsuri împotriva partidului de către organele de reprimare burghezo-moșierești.

Întreaga anchetă în acest caz s-a desfășurat pe baza indicațiilor lui Gheorghiu-Dej, sub conducerea directă a ministrului afacerilor interne, Alexandru Drăghici.

Reexaminarea cauzei se impune deoarece faptele au fost reținute în sarcina inculpaților, în lumina acestor indicații, în principal pe baza recunoașterilor acestora, care cuprind exagerări evidente. De asemenea, și în relatările unor martori audiați în

cauză se constată aspecte ireale, iar o parte din martorii care au relatat despre activitatea intensă contra clasei muncitoare reținută în sarcina lui VASILE LUCA, sînt foști polițiști, a căror sinceritate este îndoielnică. Pe de altă parte, nici documentele pe care se bazează sentința de condamnare nu confirmă faptele așa cum au fost reținute de tribunal în sarcina inculpaților.

- LUCA VASILE a încetat din viață în anul 1963, în timpul executării pedepsei.

2.- Cauza penală privind lucrările de la Canalul Dunărea-Marea Neagră.

Au fost condamnați BOZEI AUREL, VASILESCU NICOLAE, NICHITA DUMITRU, CERNATESCU PETRE, GEORGESCU GHEORGHE TOPAZLAU la moarte, primii trei fiind și executați, iar alți cinci inculpați la diferite pedepse privative de libertate, prin sentința nr.1 din 1 septembrie 1952 a Tribunalului militar teritorial București, pentru sabotarea propășirii economiei naționale.

În 1952, în condițiile în care lucrările canalului Dunărea-Marea Neagră mergeau foarte prost, din indicația lui Gheorghiu-Dej, Iosif Chișinevschi și Alexandru Drăghici împreună cu consilierii sovietici au alcătuit și instruit un corp special de anchetă cărui i-au transmis sarcina ca în termen de 3 săptămîni (pînă la 23 august 1952) să termine cercetările și să organizeze un proces exemplar la Canal.

S-a reținut faptul că inculpații, îndeplinind diferite funcții pe șantierul canalului Dunărea - Marea Neagră, au sabotat construcția lucrărilor prin neorganizarea lucrului, neîndeplinirea planului, neluarea măsurilor pentru depozitarea mașinilor și instalațiilor, nefolosirea utilajelor, efectuarea unor reparații de slabă calitate, neluarea măsurilor necesare de pază, lipsă de control etc.

Faptele reținute se bazează pe recunoașterile inculpaților obținute prin constrîngeri fizice și morale, neconstituind probe de vinovăție din care să rezulte că au sabotat cu intenție lucrările de pe șantier. Dealtfel, deși în cauză este vorba de numeroase învinuiri deosebit de grave, ancheta și judecata au fost dirijate și s-au făcut în mare grabă, hotărîrile pronunțate fiind stabilite în afara completului de judecată.

- CERNATESCU PETRE, născut la 21 ianuarie 1909 în București

inginer la Trustul de utilaj greu din Ministerul Industrii
Chimice, domiciliat în București, Soseaua Giurgiului nr. 117,
Bloc 4, scara 3, etajul 3, apartament 77 ;

- GEORGESCU GHEORGHE TOPAZLAU, născut la 8 septembrie
1905, inginer, în prezent domiciliat în București, strada Armo-
nească nr.15, etajul 3.

3.-Cauza privitoare de KURKO GYARFAS, fost deputat, preșe-
dintele Uniunii Populare Maghiare și LAKATOS ISTVAN, tipograf,
fost membru al P.S.D., condamnați prin sentința nr.1165/1951 a
Tribunalului militar București la cîte 25 ani muncă silnică pen-
tru trădare și complot împreună cu alți șase inculpați, condam-
nați la pedepse între 5 ani și muncă silnică pe viață.

Instanța a reținut că după procesul organizației subversi-
ve condusă de RAYK în Ungaria, a rezultat că și în țara noastră
urma să se acționeze pentru răsturnarea regimului cu ajutorul
lui TITO și RAYK, pentru a menține prin mijloace ilegale dicta-
tul de la Viena și că în această acțiune trebuiau să se sprijii-
ne pe biserica romano-catolică și chiar pe organizația Uniunea
Populară Maghiară.

În sarcina lui KURKO G. s-a reținut faptul că a dus în ca-
drul Uniunii Populare Maghiare, al cărui președinte era, o poli-
tică naționalist-șovină și că a făcut parte din complotul condus
de MARTON ARON. De asemenea, că a acționat pe baza directivelor
primite de la partidul micilor agrarieni din Ungaria, care l-au
și susținut materialmente.

Reexaminarea dosarului se impune pentru următoarele motive:
La anchetă, KURKO G. a declarat că a desfășurat activitate
dăunătoare în cadrul Uniunii Populare Maghiare, fără să se refere
însă în mod concret la fapte care ar fi putut constitui infrac-
țiunile de complot și trădare de patrie. Declarațiile au fost
retractate în fața instanței, la dosar existînd numai arătările
coinculpatului KORPARICH EDE care au fost însă infirmate de co-
inculpați. Din actele dosarului rezultă că KURKO G. nu a sprijii-
nit activitatea reținută în sarcina celorlalți inculpați.

În cauză nu au fost audiați martori, iar LAKATOS ISTVAN a
arătat în instanță că la cercetări a fost forțat să dea declara-
ții pe care nu și le mai menține. De asemenea, din dosar reiese
că în timpul anchetei KURKO G. a avut o atitudine "ciudată" mo-

tiv pentru care a fost internat o perioadă îndelungată la Spi-talul central, iar în referatele medicale se arată că acesta suferea de maledii psihice (lipsă de logică și fixitate în idei, schizoperanoic etc.).

Se mai menționează că în urma admiterii cererii de revizuire, coînculpatul TELEKY ADAM, condamnat în aceeași cauză, a fost achitat în anul 1956.

- KURKO GYARFAS este născut la 2 decembrie 1909, de profesie mecanic, în prezent lăcătuș la fabrica de stofe Brașov, cu domiciliul în Brașov, strada Avram Iancu nr.15;

- LAKATOS ISTVAN este născut la 14 septembrie 1904 în comuna Sauler, județul Cluj, tipograf, domiciliat în Cluj, strada Mașiniștilor nr.62.

4.- Cauza privitoare de MARGU PETRE PANDREA - fost cum-nat al lui LUCRETIU PATRASCANU - condamnat la 15 ani muncă silnică pentru uneltire contra ordinii sociale, prin sentința nr.126 din 15 iunie 1959 a Tribunalului militar de regiune militară București; prin decretul nr. 176/1964 a fost grațiat de restul pedepsei ce mai avea de executat.

În sarcina sus-numitului s-a reținut că între anii 1948-1952, când era deținut administrativ, cât și după eliberarea din închisoare, în discuțiile purtate cu diferite persoane, în special cu legionari, a afirmat că în țara noastră comuniștii au ajuns servitorii Moscovei, că se protează la săvârșirea celor mai odioase crime pentru a-și ajunge țelurile, a calomniat realizările regimului nostru și a sfătuit pe conducătorii fostelor partide burgheze să se coalizeze împotriva regimului din țara noastră.

De asemenea, s-a mai reținut că a redactat unele scrieri cu conținut dușmănos regimului.

Inculpatul nu a recunoscut că ar fi purtat discuții dușmănoase, iar din probele administrate de instanță nu rezultă dovezi de vinovăție.

În legătură cu scrierile cu conținut dușmănos rezultă că în acestea se referă la unele nemulțumiri personale referitoare la deținerea sa administrativă, cât și cu privire la arestarea și condamnarea lui LUCRETIU PATRASCANU. De asemenea, ele se referă și la alte personalități, dar nu la regimul politic în ansamblu. Mai mult, scrierile respective nu au fost arătate nimănui.

Față de cele arătate mai sus, cum și față de susținerile condamnatului, insuficient verificate, că nu i s-a respectat dreptul de apărare, că a desfășurat ca scriitor și avocat o activitate pozitivă și că în perioada 1931-1944 a fost apărător în mai multe procese intentate comunistilor, se apreciază că este necesară reexaminarea cauzei.

- MARCU PETRE PANDREA este născut la 26 iulie 1904, de profesie avocat, în prezent pensionar și membru la Uniunea Scriitorilor, cu domiciliul în București, strada Sandu Aldea nr.96.

5.- Cauza privitoare pe IONESCU BALACEANU GHEORGHE, condamnat prin sentința nr.61/1954 a Colegiului militar al Tribunalului Suprem la 13 ani muncă silnică pentru complicitate la infracțiunea de înaltă trădare.

În sarcina acestuia s-a reținut că a sprijinit unele persoane în acțiunea complotistă antistatală pe care au desfășurat-o în grupul LUCIETIU PATRASCANU, cu toate că inculpatul nu a recunoscut aceste fapte, iar alte dovezi de vinovăție nu există în cauză.

- IONESCU BALACEANU GHEORGHE este născut la 5 octombrie 1910, de profesie funcționar, în prezent contabil, domiciliat în București Calea Moșilor nr. 103 (lucrează în provincie).

6.- Cauza privitoare de CONSTANTIN TITEL PETRESCU, avocat, fost președinte al P.S.D.I., ADRIAN DIMITRIU, avocat, fost secretar general al P.S.D.I. și ION FLUERAS, caretaș-rotar, fost senator, militant socialist și sindicalist, condamnați prin sentința nr.49/1952 a Tribunalului militar București, primii doi la muncă silnică pe viață iar al treilea la 15 ani temniță grea, împreună cu alți nouă inculpați pentru trădare, complot, ucluire contra ordinii sociale și alte infracțiuni.

Instanța a reținut că TITEL PETRESCU, ADRIAN DIMITRIU, ION FLUERAS și ceilalți inculpați s-au organizat împreună cu MANIU și BRATIANU, în colaborare cu diplomații americani și englezi din București precum și cu grupările cu caracter politic formate în străinătate prin IANCU ZISU și NICULESCU BUZESTI, pentru a răsturna prin violență regimul democrat popular și a-l înlocui cu un guvern reacționar pus în slujba cercurilor imperiale, în care scop se constituie bande teroriste și să

intreprindă acte de sabotaj economic.

Pe lângă aceasta ADRIAN DIMITRIU a redactat, multiplicat și difuzat manifeste, instrucțiuni și circulări, prin care se instiga la neîncredere în regimul democratic și se trasa alăturarea socialistilor la acțiunile partidelor istorice, iar FLUERAS ION l-a îndemnat pe ROMULUS DAN să dea mandat lui EFTIMIE GHERMAN pentru ca acesta să reprezinte P.S.D.I. în organizația complotistă din străinătate.

Reexaminarea dosarului se impune pentru următoarele motive:

Inculpații nu au recunoscut faptele, iar în instanță nu s-a audiat nici un martor, deși au fost propuși, învinuirea bazându-se în special pe declarațiile date la anchetă de martorii ALEXANDRU POP și NICOLAE MARGINEANU, ambii condamnați în anul 1948 în procesul Pop - Auschnit - Bujoiu și alții.

În ce-l privește pe FLUERAS ION, la baza condamnării au stat numai arătările coinculpatului ROMULUS DAN și probabil scrisorile trimise de EFTIMIE GHERMAN în străinătate. Aceste scrisori nu se mai află la dosar, în locul lor existând un proces verbal în care se menționează că au fost scoase din dispoziția fostului ministru adjunct Pintilie, fiind predate Direcției I-a din M.A.I.

ION FLUERAS a mai fost condamnat într-un alt dosar al Curții Marțiale a Corpului II Armată București - Secția IV-a - pentru uneltire contra ordinii sociale, la 3 luni închisoare, prin sentința definitivă nr. 12 din 18 septembrie 1945.

În acest dosar i s-a reținut că în 1945, fiind șeful decidenței social democratice, a pus la dispoziția organizației "Tinerimea Liberă" - condusă de Stefanovici Mircea - un sediu și bani pentru a-și desfășura activitatea. De asemenea, că a difuzat manifestele acestei organizații și că ar fi cunoscut existența organizației "T" condusă de Tețu Remus care avea drept scop să acrediteze ideea unui conflict între puterile aliate.

În instanță ION FLUERAS a recunoscut că a pus la dispoziția organizației "Tinerimea Liberă" un sediu și bani dar din sentință rezultă că aceasta era o organizație legală. În legătură cu celelalte fapte și-a retractat declarația de la anchetă, arătând că a semnat-o deoarece a fost maltratat și pentru că fiica sa era pe moarte.

Din analiza actelor de la dosar se desprinde că ION FLUERAS nu a comis nici un fapt penal. Dealtfel, însăși conducătorul

organizației "Tinerimea Liberă" - Stefanovici Mircea - în anul 1954 a fost achitat în urma unei cereri de revizuire prin sentințe nr. 899/1954 a Tribunalului militar teritorial București.

- CONSTANTIN TIREL PETRESCU a încetat din viață.

- DIMITRIU ADRIAN este născut la 21 noiembrie 1905, funcționar, angajat la Cooperativa "Dactilografia", domiciliat în București Soseaua Gringăș nr. 132.

- FLUERAS ION a încetat din viață.

7.- Cauza privitoare pe general maior rezerva IONESCU GRIGORE și alți zece condamnați. Prin sentința nr. 515/1953 a Tribunalului Suprem - Colegiul militar inculpații au fost condamnați la pedepse între 7 și 20 ani muncă silnică pentru sabotaj contrarevoluționar.

S-a reținut că primul, în calitate de șef al Comandamentului trupelor de geniu, iar ceilalți subalterni ai acestuia, în perioada anilor 1950-1952 au sabotat lucrările de apărare ce s-au efectuat pe litoralul Mării Negre, Oltenia și Banat.

Reexaminarea dosarului se impune pentru următoarele motive:

Nu s-au administrat toate probele necesare stabilirii adevărului, iar cele existente nu au fost complet și just apreciate.

Deși faptele reținute au fost recunoscute de unii condamnați, care chiar se autoacuză, aceste recunoașteri nu se coroborează cu alte probe care să formeze convingerea că exprimă realitatea, deoarece sînt contradictorii, în sensul că inițial se recunosc activități de sabotare, care ulterior sînt retractate cu motivări plauzibile ce nu au fost verificate.

În proiectarea și amplasarea obiectivelor de apărare (cazemat) au participat și alte direcții din M.F.A. precum și Direcția operații din M.St.M., iar locurile unde urmau să fie construite s-au stabilit nu de către inculpați ci de alte persoane.

Deși s-a reținut în sarcina celor 11 condamnați infracțiunea de sabotaj contrarevoluționar, din nici o piesă a dosarului nu rezultă că aceștia ar fi acționat în acest sens, deoarece fiecare din ei a îndeplinit la locul său de muncă ordinele eșaloanelor superioare.

În timpul controalelor și verificărilor efectuate s-au constatat deficiențe de construcție a unor obiective de apărare,

Însă acestea nu sînt numera unei acțiuni de sabotaj, ci se datoresc în principal lipsei mijloacelor de transport, a utilajelor tehnice, insuficienței cadrelor tehnice de specialitate, precum și unor greșeli și lipsuri în aprovizionarea cu materiale (ciment, pietriș etc.) determinate de cauze obiective.

- IONESCU GHEORGHE este născut la 25 mai 1896, general maior în rezervă, pensionar, domiciliat în București str. Ion Țiriac nr.6.

8.- Cauza privitoare de PLACINTEANU GH. GHEORGHE, fost medic, condamnat la 10 ani închisoare prin sentința nr. 1140/1959 a Tribunalului militar București pentru uneltire contra ordinii sociale prin agitație și la 5 ani pentru complicitate la speculă prin sentința nr. 1296/1959 a Tribunalului popular al raionului Tudor Vladimirescu.

În prima sentință s-a reținut că a purtat discuții cu caracter dușmănos la adresa regimului nostru, a difuzat știrile propegate de posturile de radio imperialiste, a defăimat realizările U.R.S.S. și a purtat discuții despre acoperarea de către Krușciov a conducerii politice și economice a U.R.S.S.

În aceeași cauză a fost condamnat la 10 ani închisoare și PLACINTEANU ION, profesor universitar (unchiul sus-numitului), pentru fapte de aceeași natură.

Prin cea de a doua sentință s-a reținut că PLACINTEANU GHEORGHE a ajutat pe Dr. ROGOZ IOAN să comercializeze ciorapi de nylon prmițiți din Austria.

Reexaminarea ambelor cauze se impune pentru următoarele motive :

Judecarea lor s-a făcut în condiții neobisnuite, cu încălcarea dispozițiilor procedurale, în termene deosebit de scurte și nelegale de unde rezultă că există dorința ca PLACINTEANU GHEORGHE să fie cât mai repede condamnat. Pe lângă aceasta faptele nu sînt dovedite.

Din unele date rezultă că aceste procese au fost înscenate pe motivul că PLACINTEANU GHEORGHE întreținea relații amoroase cu LICA GHEORGHIU și aceasta intenționa să se despartă de MARCEL POPESCU pentru a se căsători cu doctor PLACINTEANU.

- PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU IOAN au decedat în penitenciar, după mai puțin de 2 ani de detenție.

9.- Cauza privitoare de colonel DULGHERU NISU, fost direc-

tor al Direcției cercetări din M.A.I., condamnat la 2 ani și 3 luni închisoare pentru neglijență față de securitatea statului prin sentința nr. 16/1955 a Tribunalului Suprem - Colegiul militar.

În sarcina sus-numitului s-a reținut că a procedat cu ușurință în conducerea anchetei privind cauza CHRISOGHELOS ANDREI și grupul în frunte cu LUCRETIU PATRASCANU, cercetați pentru infracțiuni privind securitatea statului ; prin neobservarea instrucțiunilor existente a desconspirat unele informații și indicii culese în cursul cercetărilor întreprinse în cauza privitoare pe OPRISAN NICOLAE, anchetat pentru infracțiuni contra-revoluționare și a informat pe ANTONIU SAMUEL asupra motivelor îndepărtării sale din cadrele M.A.I., deși în interesul stabilirii vinovăției acestuia, nu trebuia să procedeze astfel.

La anchetă inculpatul nu a recunoscut faptele.

Instanța de judecată nesocotind garanțiile procesuale nu a administrat nici un fel de probe, mărginindu-se la interogarea sumară a inculpatului, care nu a recunoscut faptele precizând că în unele împrejurări a dat dovadă de neglijență însă nu a fost de rea credință.

Toate acestea impun reexaminarea cauzei.

- DULGHERU MISU este născut la 16 ianuarie 1909, șeful gospodăriei de canalizări "Fântânică" București, domiciliat în București str. Armenească nr.19.

Dactilografiat în 5 exemplare
Redactat de colectiv
Scris la mașină A.C.Paiu Stefania
Nr.196 din 18.05.1968

N O T A

cu privire la unele cauze penale în care s-au pronunțat sentințe de condamnare și care ar trebui reexaminete.

1.- Cauza privitoare de LUCA VASILE și alte trei persoane, condamnate prin sentința nr.180/1954 a Colegiului militar al Tribunalului Suprem. LUCA VASILE a fost condamnat la moarte (pedeapsă comutată în muncă silnică pe viață), iar ceilalți la muncă silnică pe diferite termene pentru subminarea economiei naționale, în plus LUCA VASILE și la muncă silnică pe viață pentru activitate intensă contra clasei muncitoare.

În sarcina sus-numiților s-a reținut faptul că în perioada 1949-1952, având funcții de răspundere în aparatul de stat și cooperatie, au desfășurat o activitate de sabotare în sectorul economico-financiar,cauzând mari pagube statului nostru. De asemenea, că au sabotat măsurile privind înfăptuirea reformei bunăstării din ianuarie 1952.

În sarcina lui LUCA VASILE s-a mai reținut și faptul că în perioada 1924-1940, pe când partidul era în ilegalitate,s-a pus în slujba siguranței burghezo-mogieresti cărora i-a furnizat o serie de informații despre activitatea partidului și ca urmare au fost arestați unii activiști și s-au întreprins și alte măsuri împotriva partidului de către organele de reprimare burghezo-mogieresti.

Întreaga anchetă în acest caz s-a desfășurat pe baza indicațiilor lui Gheorghiu-Dej,sub conducerea directă a ministrului afacerilor interne, Alexandru Brăghici.

Reexaminarea cauzei se impune deoarece faptele au fost reținute în sarcina inculpaților, în lumina acestor indicații, în principal pe baza recunoașterilor acestora, care cuprind exagerări evidente. De asemenea, și în relatările unor martori audiați în

cauză se constată aspecte ireale, iar o parte din martorii care au relatat despre activitatea intensă contra clasei muncitoare reținută în sarcina lui VASILE LUCA, sînt foști polițiști, a căror sinceritate este îndoielnică. Pe de altă parte, nici documentele pe care se bazează sentința de condamnare nu confirmă faptele așa cum au fost reținute de tribunal în sarcina inculpaților.

- LUCA VASILE a încetat din viață în anul 1963, în timpul executării pedepsei.

2.- Cauza penală privind lucrările de la Canalul Dunărea-Marea Neagră.

Au fost condamnați BOZEL AUREL, VASILESCU NICOLAE, NICHITA DUMITRU, GEMNATESCU PETRE, GEORGESCU GHEORGHE TOPAZLAU la moarte, primii trei fiind și executați, iar alți cinci inculpați la diferite pedepse privative de libertate, prin sentința nr.1 din 1 septembrie 1952 a Tribunalului militar teritorial București, pentru sabotarea propășirii economiei naționale.

În 1952, în condițiile în care lucrările canalului Dunărea-Marea Neagră mergeau foarte prost, din indicația lui Gheorghiu-Dej, Iosif Chișinevschi și Alexandru Drăghici împreună cu consilierii sovietici au alcătuit și instruit un corp special de anchetă căruia i-au transmis sarcina ca în termen de 3 săptămîni (pînă la 23 august 1952) să termine cercetările și să organizeze un proces exemplar la Canal.

S-a reținut faptul că inculpații, îndeplinind diferite funcții pe șantierul canalului Dunărea - Marea Neagră, au sabotat construcția lucrărilor prin neorganizarea lucrului, neîndeplinirea planului, neluarea măsurilor pentru depozitarea mașinilor și instalațiilor, nefolosirea utilajelor, efectuarea unor reparații de slabă calitate, neluarea măsurilor necesare de pază, lipsă de control etc.

Faptele reținute se bazează pe recunoșterile inculpaților obținute prin constrîngeri fizice și morale, neconstituind probe de vinovăție din care să rezulte că au sabotat cu intenție lucrările de pe șantier. Dealtfel, deși în cauză este vorba de numeroase învinuiri deosebit de grave, ancheta și judecata au fost dirijate și s-au făcut în mare grabă, hotărârile pronunțate fiind stabilite în afara completului de judecată.

- GEMNATESCU PETRE, născut la 21 ianuarie 1909 în București

inginer la Trustul de utilaj greu din Ministerul Industriei
Chimice, domiciliat în București, Șoseaua Giurgiului nr. 117,
Bloc 4, scara 3, etajul 3, apartament 77 ;

- GEORGESCU GEORGHE TOPAZLAU, născut la 8 septembrie
1905, inginer, în prezent domiciliat în București, strada Arma-
nească nr.15, etajul 3.

3.-Cauza privitoare de KURKO GYARFAS, fost deputat, preșe-
dintele Uniunii Populare Maghiare și LAKATOS ISTVAN, tipograf,
fost membru al P.S.D., condamnați prin sentința nr.1165/1951 a
Tribunalei militare București la câte 25 ani muncă silnică pen-
tru trădare și complet împreună cu alți șase inculpați, conda-
nați la pedepse între 5 ani și muncă silnică pe viață.

Instanța a reținut că după procesul organizației subverși-
ve condusă de RAYK în Ungaria, a rezultat că și în țara noastră
urma să se acționeze pentru răsturnarea regimului cu ajutorul
lui TITO și RAYK, pentru a menține prin mijloace ilegale dicta-
tul de la Viena și că în această acțiune trebuiau să se sprijii-
ne pe biserică romano-catolică și chiar pe organizația Uniunea
Populară Maghiară.

În sarcina lui KURKO G. s-a reținut faptul că a dus în ca-
drul Uniunii Populare Maghiare, al cărui președinte era, o poli-
tică naționalist-șovină și că a făcut parte din complotul condus
de HARTON ARON. De asemenea, că a acționat pe baza directivelor
primite de la partidul micilor agrarieni din Ungaria, care l-au
și susținut materialmente.

Reexaminarea dosarului se impune pentru următoarele motive:

La anchetă, KURKO G. a declarat că a desfășurat activitate
dignă în cadrul Uniunii Populare Maghiare, fără să se referă
însă în mod concret la fapte care ar fi putut constitui infrac-
țiunile de complot și trădare de patrie. Declarațiile au fost
retractate în fața instanței, la dosar existând numai grătirile
coinculpatalui KORPARICH EDE care au fost însă infirmate de co-
inculpatai. Din actele dosarului rezultă că KURKO G. nu a susțiu-
nit activitatea reținută în sarcina celorlalți inculpați.

În cauză nu au fost audiați martori, iar LAKATOS ISTVAN a
grătit în instanță că la cercetări a fost forțat să dea declara-
ții pe care nu și le mai menține. De asemenea, din dosar reiese
că în timpul anchetei KURKO G. a avut o atitudine "ciudată" no-

tiv pentru care a fost internat o perioadă îndelungată la Spitalul central, iar în referatele medicale se arată că acesta suferea de maledii psihice (lipsă de logică și fixitate în idei, schizoperanoid etc.).

Se mai menționează că în urma admiterii cererii de revizuire, inculpatul SELEKY ADAM, condamnat în aceeași cauză, a fost achitat în anul 1956.

- KURKO GYARFAS este născut la 2 decembrie 1909, de profesie mecanic, în prezent lucrător la fabrica de stofe Brașov, cu domiciliul în Brașov, strada Avram Iancu nr.15;

- LAKATOS ISTVAN este născut la 14 septembrie 1904 în comuna Sauler, județul Cluj, tipograf, domiciliat în Cluj, strada Mașiniștilor nr.62.

4.- Cauza privitoare de MARGU PETRE PANDREA - fost cunoscut al lui LUCRETIU PATRASCANU - condamnat la 15 ani muncă silnică pentru uneltire contra ordinii sociale, prin sentința nr.126 din 15 iunie 1959 a Tribunalului militar de regiune militară București; prin decretul nr. 176/1964 a fost grațiat de restul pedepsei ce mai avea de executat.

În sarcina sus-amintului s-a reținut că între anii 1948-1952, când era deținut administrativ, cât și după eliberarea din închisoare, în discuțiile purtate cu diferite persoane, în special cu legionari, a afirmat că în țara noastră comunistii au ajuns servitorii Moscovei, că se protează la săvârșirea celor mai odioase crime pentru a-și ajunge țelurile, a colonizat realizările regimului nostru și a sfătuit pe conducătorii fostelor partide burgheze să se coalizeze împotriva regimului din țara noastră.

De asemenea, s-a mai reținut că a redactat unele scrisori cu conținut dușmănos regimului.

Inculpatul nu a recunoscut că ar fi purtat discuții dușmănoase, iar din probele administrate de instanță nu rezultă dovezi de vinovăție.

În legătură cu scrisorile cu conținut dușmănos rezultă că în acestea se referă la unele nenumărări personale referitoare la deținerea sa administrativă, cât și cu privire la arestarea și condamnarea lui LUCRETIU PATRASCANU. De asemenea, ele se referă și la alte personalități, dar nu la regimul politic în ansamblu. Mai mult, scrisorile respective nu au fost arătate nimănui.

Față de cele arătate mai sus, cum și față de susținerile condamnărilor, insuficient verificate, că nu i s-a respectat dreptul de apărare, că a desfășurat ca scriitor și evocat o activitate pozitivă și că în perioada 1931-1944 a fost apărător în mai multe procese intentate comunistilor, se apreciază că este necesară reexaminarea cauzei.

- MARGU PETRE PANDREA este născut la 26 iulie 1904, de profesie avocat, în prezent pensionar și membru la Uniunea Scriitorilor, cu domiciliul în București, strada Sandu Aldea nr.96.

5.- Cauza privitoare de IONESCU BALACEANU GHEORGHE, condamnat prin sentința nr.61/1954 a Colegiului militar al Tribunalului Suprem la 13 ani muncă silnică pentru complicitate la infracțiunea de înaltă trădare.

În sarcina acestuia s-a reținut că a sprijinit unele persoane în acțiunea completistă antistatală pe care au desfășurat-o în grupul LUCIETIN PATRASCANU, cu toate că inculpatul nu a recunoscut aceste fapte, iar alte dovezi de vinovăție nu există în cauză.

- IONESCU BALACEANU GHEORGHE este născut la 5 octombrie 1910, de profesie funcționar, în prezent contabil, domiciliat în București Calea Moșilor nr. 105 (lucraază în provincie).

6.- Cauza privitoare de CONSTANȚIN TITEL PETRESCU, avocat, fost președinte al P.S.D.I., ADRIAN DIMITRIU, avocat, fost secretar general al P.S.D.I. și ION FLIURAS, carotag-sotar, fost senator, militant socialist și sindicalist, condamnați prin sentința nr.49/1952 a Tribunalului militar București, prinii doi la muncă silnică pe viață iar al treilea la 15 ani temniță grea, împreună cu alți nouă inculpați pentru trădare, complot, aneltire contra ordinii sociale și alte infracțiuni.

Instanța a reținut că TITEL PETRESCU, ADRIAN DIMITRIU, ION FLIURAS și ceilalți inculpați s-au organizat împreună cu HANIU și BRATIANU, în colaborare cu diplomații americani și englezi din București precum și cu grupările cu caracter politic formate în străinătate prin IANCU ZISU și NICULESCU BUZESTI, pentru a răsturna prin violență regimul democrat popular și să-l înlocuiască cu un guvern reacționar pus în slujba cercurilor imperialiste, în care scop se constituie bande teroriste și să

întreprindă acte de sabotaaj economic.

Pe lângă aceasta ADRIAN DIMIETRIU a redactat, multiplicat și difuzat manifeste, instrucțiuni și circulări, prin care se instiga la neîncredere în regimul democratic și se trasa alăturarea socialistilor la acțiunile partidelor istorice, iar FLUERAS ION l-a îndemnat pe ROMULUS DAN să dea mandat lui EFTIMIE GHERMAN pentru ca acesta să reprezinte P.S.D.I. în organizația complotistă din străinătate.

Reexaminarea dosarului se impune pentru următoarele motive:

Inculpații nu au recunoscut faptele, iar în instanță nu s-a audiat nici un martor, deși au fost propuși, învinuirea bazându-se în special pe declarațiile date la anchetă de martorii ALEXANDRU POP și NICOLAE MARGHIBANU, ambii condamnați în anul 1948 în procesul Pop - Auschnitt - Dujoiu și alții.

In ce-l privește pe FLUERAS ION, la baza condamnării au stat numai arătările coinculpatalui ROMULUS DAN și probabil scrisorile trimise de EFTIMIE GHERMAN în străinătate. Acese scriori nu se mai află la dosar, în locul lor existând un proces verbal în care se menționează că au fost scoase din dispoziția fostului ministru adjunct Pintilie, fiind predate Direcției I-e din M.A.I.

ION FLUERAS a mai fost condamnat într-un alt dosar al Curții Martiale a Corpului II Armată București - Secția IV-a - pentru ucltăre contra ordinii sociale, la 3 luni închisoare, prin sentința definitivă nr. 12 din 18 septembrie 1945.

In acest dosar s-a reținut că în 1945, fiind șeful decidenței social democrat, a pus la dispoziția organizației "Tinerimea Liberă" - condusă de Stefanovici Mircea - un sediu și bani pentru a-și desfășura activitatea. De asemenea, că a difuzat manifestele acestei organizații și că ar fi cunoscut existența organizației "T" condusă de Toțu Remus care avea drept scop să acrediteze ideea unui conflict între puterile aliate.

In instanță ION FLUERAS a recunoscut că a pus la dispoziția organizației "Tinerimea Liberă" un sediu și bani dar din sentința rezultă că aceasta era o organizație legală. In legătură cu celelalte fapte și-a retractat declarația de la anchetă, arătând că a semnat-o deoarece a fost maltreatat și pentru că flica sa era pe moarte.

Din analiza actelor de la dosar se desprinde că ION FLUERAS nu a comis nici un fapt penal. Dealtfel, înedși conducătorul

organizației "Tinerețea Liberă" - Stefanovici Mircea - în anul 1954 a fost achitat în urma unei cereri de revizuire prin sentința nr. 899/1954 a Tribunalului militar teritorial București.

- CONSTANTIN TITEL PETRUSCU a încetat din viață.

- DIMITRIU ADRIAN este născut la 21 noiembrie 1905, funcționar, angajat la Cooperativa "Dactilografie", domiciliat în București Soseaua Gringoaș nr. 132.

- FLUJERAS ION a încetat din viață.

7.- Cauza privitoare de general maior rezerva IONESCU GRIGORE și alți zece condamnați. Prin sentința nr. 515/1955 a Tribunalului Suprem - Colegiul militar inculpații au fost condamnați la pedeapsă între 7 și 20 ani muncă silnică pentru sabotaj contrarevoluționar.

S-a reținut că primul, în calitate de șef al Comandamentului trupelor de geniu, iar ceilalți subalterni ai acestuia, în perioada anilor 1950-1952 au sabotat lucrările de apărare ce s-au efectuat pe litoralul Mării Negre, Oltenia și Banat.

Reexaminarea dosarului se impune pentru următoarele motive:

Nu s-au administrat toate probele necesare stabilirii adevărului, iar cele existente nu au fost complet și just apreciate.

Deși faptele reținute au fost recunoscute de unii condamnați, care chiar se autoacuză, aceste recunoașteri nu se coroborează cu alte probe care să formeze convingerea că exprimă realitatea, deoarece sînt contradictorii, în sensul că inicial se recunosc activități de sabotaj, care ulterior sînt retractate cu motivări plauzibile ce nu au fost verificate.

În proiectarea și amplasarea obiectivelor de apărare (case) au participat și alte direcții din M.F.A. precum și Direcția operațiilor din M.St.M., iar locurile unde urmau să fie construite s-au stabilit nu de către inculpați ci de alte persoane.

Deși s-a reținut în sarcina celor 11 condamnați infracțiunea de sabotaj contrarevoluționar, din nici o piesă a dosarului nu rezultă că aceștia ar fi acționat în acest sens, deoarece fiecare din ei a îndeplinit la locul său de muncă ordinele oșaleanilor superioare.

În timpul controalelor și verificărilor efectuate s-au constatat deficiențe de construcție a unor obiective de apărare,

Însă acestea nu sînt urmasii unei politici de nepotaj, ci se datorase în principal lipsei mijloacelor de transport, a utilajelor tehnice, insuficienței cadrelor tehnice de specialitate, precum și unor greșeli și lipuri în aprovizionarea cu materiale (ciment, pietriș etc.) determinate de cauze obiective.

- IONESCU GHEORGHE este născut la 25 mai 1896, general maior în rezervă, pensionar, domiciliat în București str. Ion Urdăreanu nr.6.

8.- Cauza privitoare de PLACINTEANU GH. GHEORGHE, fost medic, condamnat la 10 ani închisoare prin sentința nr. 1140/1959 a Tribunalului militar București pentru uneltire contra ordinii sociale prin agitație și la 5 ani pentru complicitate la speculă prin sentința nr. 1296/1959 a Tribunalului popular al raionului Tudor Vladimirescu.

În prima sentință s-a reținut că a purtat discuții cu colector dăgănos la adresa regimului nostru, a difuzat știrile propagat de posturile de radio imperialiste, a defăimat realizările U.R.S.S. și a purtat discuții despre acapararea de către Krușciov a conducerii politice și economice a U.R.S.S.

În aceeași cauză a fost condamnat la 10 ani închisoare și PLACINTEANU ION, profesor universitar (unchiul sus-numitului), pentru fapte de aceeași natură.

Prin cea de a doua sentință s-a reținut că PLACINTEANU GHEORGHE a ajutat pe Dr. HOGOZ IOAN să comercializeze ciorapi de nylon primiți din Austria.

Reexaminarea ambelor cauze se impune pentru următoarele motive :

Judecarea lor s-a făcut în condiții neobișnuite, cu încălcarea dispozițiilor procedurale, în termene deosebit de scurte și nelegale de unde rezultă că existe dorința ca PLACINTEANU GHEORGHE să fie cât mai repede condamnat. Pe lângă aceasta faptele nu sînt dovedite.

Din unele date rezultă că aceste procese au fost înscenagate pe motivul că PLACINTEANU GHEORGHE întreține relații amorțose cu LICA GHEORGHITU și aceasta intenționează să se despartă de MARCEL POPESCU pentru a se căsători cu doctor PLACINTEANU.

- PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU IOAN au decedat în penitenciar, după mai puțin de 2 ani de detenție.

9.- Cauza privitoare de colonel DULGHESU MIHAI, fost direc-

tor al Direcției cercetări din M.A.I., condamnat la 2 ani și 3 luni închisoare pentru neglijență față de securitatea statului prin sentința nr. 16/1955 a Tribunalului Suprem - Colegiul militar.

În sarcina sus-numitului s-a reținut că a procedat cu ușurință în conducerea anchetei privind cauza CHRISOGHELOS ANDREI și grupul în frunte cu LUCREȚIU PATRASCANU, cercetați pentru infracțiuni privind securitatea statului ; prin neobservarea instrucțiunilor existente a desconsiderat unele informații și indicii caluse în cursul cercetărilor întreprinse în cauze privitoare pe OPRISAN NICOLAE, anchetat pentru infracțiuni contra-revoluționare și a informat pe ANTONIU SAMUEL asupra motivelor îndepărtării sale din cadrele M.A.I., deși în interesul stabilirii vinovăției acestuia, nu trebuia să procedeze astfel.

La anchetă inculpatul nu a recunoscut faptele.

Instanța de judecată nesocotind garanțiile procesuale nu a administrat nici un fel de probe, mărginindu-se la interogarea sumară a inculpatului, care nu a recunoscut faptele precizând că în unele împrejurări a dat dovadă de neglijență însă nu a fost de rea credință.

Toate acestea impun reexaminarea cauzei.

- DULGHERU NISU este născut la 16 ianuarie 1909, șeful gospodăriei de canalizări "Fântâna" București, domiciliat în București str. Armonească nr.19.

Dactilografiat în 5 exemplare
Redactat de colectiv
Scris la mașină A.C.Paiu Stefania
Nr.196 din 18.05.1968

NOTA ANEXA

- 1.- KURKO GYARFAS - născut la 2.XII.1909, de profesie mecanic, în prezent lăcătuș la fabrica de stofe Brașov, cu domiciliul în Brașov str.Avram Iancu nr.15.
- 2.- MARCU PETRE PANDREA - născut la 26.07.1904, de profesie avocat, în prezent pensionar și membru la Uniunea Scriitorilor cu domiciliul în București str.Sandu Aldea nr.96.
- 3.- IONESCU BALACEANU
GHEORGHE - născut la 5 octombrie 1910, de profesie funcționar, în prezent contabil, domiciliat în București Calea Moșilor nr.103 (lucrează în provincie).
- 4.- CONSTANTIN TITEL
PETRESCU - d e c e d a t
- 5.- DIMITRIU ADRIAN - născut la 21.11.1905, funcționar, angajat la Cooperativa Dactilografia, domiciliat în București Soseaua Crîngaș nr.132.
- 6.- FLUERAS ION - d e c e d a t
- 7.- IONESCU GRIGORE - născut la 25.05.1896, general maior în rezervă, pensionar, domiciliat în București strada Ion Urdăreanu nr.6
- 8.- DULGHERU MISU - născut la 16.01.1909, șeful gospodăriei de canalizări București, domiciliat în Buc.str.Armenească nr.19.

Împreună auerea cuprinsă. 4 note cu
cui total de 28 (doisprezece și opt plus) și
a fost reușită de Antonio Pavan.

19.06.02.

~~Antonio~~
Pavan.